

som dertil forlanges, af de samme Grunde, men med endnu større Selvfornægtelse end dengang; thi jeg betragter Forslaget af Krigsministeren om Undercorporalerne og Dragonregimentet som mindre graverende end denne Forandring.

Tscherning: Det ærede Medlem har udtalt to skarpe Ord om en fraværende Mand og paa en vis Maade lagt dem i Munden paa Forsamlingen, nemlig, at denne Minister ikke havde handlet tro og ærligt. Jeg fralægger mig enhver Deelagtighed i Udtalelser af denne Art. Selv om jeg havde en Tanke af den Art, saa vilde jeg ikke udtale den under Omstændigheder som de nærværende, men jeg har ikke en Tanke af den Art.

Formanden: Jeg maa dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg ikke troer, at det, den ærede Taler før udtalte, var saa skarpt som af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) anført. Hvis den ærede Taler ligesom havde ytret, at den astraadte Minister ikke havde handlet ærligt og tro, saa kunde jeg som Formand ikke have tilladt denne Uttring, men saaledes faldt Ordene ikke; det var ikke saa skarpe Uttringer, der faldt, de vare derimod af en saadan Beskaffenhed, at jeg fra mit Standpunkt ikke kunde finde Anledning til i saa Henseende at gjøre nogen Bemærkning.

Tscherning: Jeg har ikke beklaget mig over, at den ærede Formand ikke tog Anledning til at ytre sig imod den ærede Rigsdagsmands Uttringer, men jeg har kun for mit eget Bedkommende taget Anledning til herimod at udtale mig, idet jeg kun skal tilføie, at for mig havde det været mindre stødende, om den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (A. Hage) aabent og ligefremt havde udtalt sin Mening istedetfor at bruge den af ham valgte Form.

Finansministeren: Efter hvad der nys af den sidste ærede Taler og Formanden blev udtalt, skal jeg slet ikke komme tilbage til de omhandlede Uttringer af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (A. Hage), som det har gjort mig meget ondt at høre fremsførte heri Thinget. Jeg skal overhovedet

ikke følge denne ærede Taler paa den Vej, han betraadte. Jeg troer, at det vilde være overordentlig uheldigt, om vi i den Anledning kom ind paa en Discussion, der umulig her kan være paa sin Plads. Jeg skal indskrænke mig til en eneste Erklæring, den nemlig, at jeg har været mig fuldkommen bevidst, hvilke Betænkkeligheder der fra det ærede Things og fra Rigsdagens Side vilde kunne reises imod det Skridt, jeg har tiltraadet Hs. Majestæt at gjøre ved Besættelsen af denne Post. Det er efter moden Overveielse, at jeg har gjort dette Skridt; og jeg finder aldeles ingen Anledning til at fortryde at have gjort det (Monrad: Maa jeg bede om Ordet!). Jeg skal blot, med Hensyn til hvad der blev anført af den ærede Ordfører angaaende Gagens Størrelse endnu tilføie den Rettelse, at det var paa Budgettet for 1850—51, at denne Sum af 4,000 Rd. stod opført. Da var endnu ikke Slesvigs Soldvæsen indordnet under Soldbestyrelsen, men da nu senere ikke blot Slesvigs, men endog saa Holsteens og Lauenborgs Soldvæsen er kommet til, hvortil tillige kom Brænderibestætningen, som nu er indført i Hæitugdømmerne, saa er Omfanget af disse Forretninger blevet langt større end tidligere. Naar det er blevet udtalt, at en saadan Directeurpost efter den Forretningsgang, man maatte ansee for den hensigtsmæssigste, ikke skulde være at anbefale, saa maa jeg ganske bestemt udtale mig herimod. Det er min Overbeviisning, at hvor man sammendynger en saa stor Masse af Forretninger som dem, der for Diebliffet ere concentrerede i Finansministeriet, er denne Art af Poster absolut fornøden, men jeg skal desuden med Hensyn til Generaltolddirectoratet gøre opmærksom paa, at denne Post bestaaer ifølge Lovgivningen, og at det er umuligt, med mindre man vil gjøre gennemgribende Forandringer i den hele Lovgivning, at nedlægge denne Post. Heller ikke maa man opfatte Forholdet saaledes, som om denne Post har været nedlagt; thi den har været beklædt af den forrige Finansminister personlig. — Den vil maaffee for Kongerigets Bedkommende være af mindre Betydning, uagtet jeg vilde ansee det for uiværksætteligt at nedlægge den, men for Her-